

Η Νότια Μαδαγασκάρη εκπέμπει SOS

[Ορθοδοξία](#) / [Ιεραποστολή](#)

[Επίσκοπος Τολιάρας Πρόδρομος](#)

Δεν είναι λίγες οι φορές που ακούω τη φράση: «Μα αυτό το πράγμα είναι η Ιεραποστολή; Φιλανθρωπίες;» και κάθε φορά νιώθω να ραγίζει μέσα μου κάτι, αυτό που γενικά και αόριστα ονομάζουμε συνείδηση και που εμείς οι μοναχοί ηθελημένα το θέτουμε σε μαρτύριο. Είναι όντως ένα από τα πολλά μαρτύρια της συνειδήσεως το να μην απαντήσεις με πάθος σ' αυτή την απόκριση. Να μην μπεις στη διαδικασία να αραδιάσεις φωτογραφίες από αποστεωμένα παιδιά ή να μην απλώσεις καταλόγους με ονόματα ασθενειών που για εμάς αποτελούν απλό άκουσμα φερμένο από την προπολεμική περίοδο, οι οποίες πολλές φορές λάμπουν ως παράσημα στα βιβλιάρια υγείας μας.

Σ' αυτό το ερώτημα, λοιπόν, απαντώ: «Όχι! Δεν είναι αυτό το έργο της Ιεραποστολής, έργο μας είναι η Θεία Λειτουργία και η μέθεξη σ' αυτή όσο το δυνατόν περισσότερων αδελφών ανά τον κόσμο». Όμως πώς φανταζόμαστε το κοσμοσωτήριο γεγονός της Θείας Λειτουργίας; Ως πράξη μαγική, ως αρπαγή σε διαφορετική διάσταση, ως μια πυρακτωμένη Αγία Τράπεζα η οποία πέριξ της έχει υψωμένα κυκλώπεια τείχη, απόρθητα από την πραγματικότητα του κόσμου. Διότι μόνο με την παραπάνω οπτική θα μπορούσαμε να αποκόψουμε το γεγονός της Εκκλησίας από το γεγονός της ζωής. Μόνο με την αντίληψη της ατσαλάκωτης ιεραποστολής εν είδη στείρου κηρύγματος, καθιστούμε την Θεία Λειτουργία, μαγικό γεγονός κατά το οποίο με το «δι' ευχών...» λύνονται όλα τα προβλήματα αυτοστιγμεί. Μόνο η παράφραση της πραγματικής εισαγωγής εις το άχρονο της Βασιλείας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, το μετατρέπει σε αλλόκοσμο όπου οι άκτιστες ενέργειες του Θεού δρουν στον γεωγραφικό χώρο που παρεμβάλλεται μεταξύ Αγίας Τραπέζης και των ήδη κλεισμένων θυρών.

Για εμένα Θεία Λειτουργία είναι το μέγα μπόλιασμα· το μπόλιασμα αυτού του κόσμου με την Αλήθεια του Θεού, η μαρτυρία του αιώνιου παρόντος της Βασιλείας στο ρευστό παρόν της πείνας και του θανάτου το οποίο τρέμει το μέλλον, η όντως πυρακτωμένη Αγία Τράπεζα, ως φάρος των απέραντων ερήμων, ως Ζωοδότης Τάφος, ως το στήριγμα για τα κουρασμένα ανάξια χέρια και η επιφάνεια όπου

συχνά στάζουν δάκρυα απελπισίας. Για εμένα η Θεία Λειτουργία δεν τελειώνει με το «δι' ευχών» παρά τότε αρχίζει η όντως προέκτασή της, το παρακλάδι του ζωηφόρου ποταμού του Τιμίου Σώματος και του Τιμίου Αίματος που ζητά από εμάς το αυτονόητο: να διακονήσουμε τούτο τον ξένο ως Αυτόν που διακονεί όλους εμάς, να δοξολογήσουμε τον Ποιητή του Κόσμου στο πληγιασμένο σώμα του λεπρού, στο θολό βλέμμα του ηλικιωμένου, στην ακατάσχετη αιμορραγία της μητέρας που το σώμα της την πρόδωσε στη γέννα.

Σ' αυτή τη Θεία Λειτουργία σας καλώ να μετέχετε, σ' αυτό το όντως μυστήριο, στο έμπρακτο και άγραφο ευαγγέλιο να γίνεται Κυρηναίοι, βοηθώντας εν ολίγοις μια γωνιά της γης που ο πόνος είναι καθημερινότητα. Δίνοντας το αντίδωρο του φαρμάκου, απαραίτητο στην κλινική μας, όπου η αγάπη σας επιτρέπει σε παραπάνω από 60 ανθρώπους να απολαμβάνουν καθημερινώς δωρεάν το αγαθό της υγείας. Στηρίζοντας τις προσπάθειες αποκατάστασης κτηρίων, Ιερών Ναών και οικιών, σε περιοχές όπου κάθε χρόνο μαστίζονται από άγριους τυφώνες, φαινόμενο που δυστυχώς αφήνει πίσω του εκατόμβες νεκρών. Προσφέροντας ένα ποτήρι νερό σε περιοχές που οι λασπολακούβες μοιάζουν μονόδρομος επιβίωσης. Εκεί όπου η έκκληση για βοήθεια είναι επιτακτικότερη από ποτέ, λόγω της τεράστιας ανομβρίας που η λύση της μοιάζει ουτοπία για τον ντόπιο, του οποίου το μεροκάματο δεν ξεπερνά το 1,5 ευρώ, ενώ το κόστος της κάθε γεώτρησης αγγίζει τις 10.000 ευρώ, αφ' ης στιγμής το βάθος στο οποίο υπάρχουν κοιτάσματα

νερού είναι άνω των 300 μέτρων. Με άλλα λόγια, σας καλώ να σηκώσουμε για λίγο τον σταυρό του αδελφού μας, να τον αφήσουμε να αναπνεύσει, να βρέξει τα χείλη του, να αναπαυθεί και εν συνεχεία να πορευθούμε μαζί του έως τέλους...

Με σταγόνες ιδρώτα αγωνιζόμαστε να φυτέψουμε την ελπίδα στην άγονη γη.

<http://bit.ly/2N0qsrQ>